

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 23sten FEBRUARY 1833. N. 8.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

BEKENDMAKING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer Kolonie heeft den Heer J. DOVALE Jr. benoemd tot Wykmeester van de Wyk No. 3 in de Willemstad in de plaats van den Heer J. RODRIGUEZ, dewelke overleden is.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Den 11den February 1833.

BEKENDMAKING.

ALZOO JAN HENDRIK GODFRIED EMAN en CATHARINA MARTIN, vermits het overlyden van B. H. SCHULTZ, de eenige overgebleven Testamentaire Executeur en Executrice des Boedels van wylen FRANCOISE BERGERAC, zich, krachtens een besluit van den Raad van Policie dd. 18den October 1832, No. 6, aan welgemelden Raad vervoegd hebben, met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor het aan gemelden boedel aankomende slavenkind LUCAS; zoo is het dat gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Secretary van den Raad van Policie voormeld aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

W. PRINCE, Sec.

Den 4den February 1833.

BEKENDMAKING.

ALZOO HANNAH DE IRMIAO LEVY MADURO, zich aan den Raad van Policie vervoegd heeft, met verzoek om tè mogen verkrygen brieven van manumissie voor den haar in eigendom aankomenden Slaaf JONIES PAULUS, zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Secretary van den Raad van Policie voormeld aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

W. PRINCE, Sec.

Den 4den February 1833.

BEKENDMAKING.

Secretaris van het Gemeente-Bestuur,
den 1sten February 1833.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand February zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden Executeuren in den Boedel en Nalatenschap van wylen den Heer J. F. HART, zullen op aanstaanden Woensdag den 27sten dezer en volgende dagen by Opveiling op de Werf van den Heer JOSEPH FOULKE doen verkoopen:

Eenige Slaven.
Zilver Werk.
Meubilaire goederen en Huisbehoeften.
Eene hoeveelheid Kalk en Rood Mangel Sparren.
Een Rypaard met Zadel en Toom.
Eenige Zeil- of Visschers boten.
Visschers Netten in soorten.
Diverse Scheepsbehoeften, als: Zeilen, Masten, Touwwerk, Yzerwerk, Blokken, &c. &c.
Benevens diverse andere goederen.

C. Z. DE HASETH.
W. H. GORSIRA.
C. GORSIRA.

Den 20sten February 1833.

(Uit de *Falmouth Packet* van den 5 Jan.)

Uit byzondere brieven van Italie vernemen wy dat er tusschen de boven van Napels, Turyn, Florence en Rome tot stand is gebragt een verdedigend verbond (*defensive allianlie*) tegen alle binnenlandsche *reactien* en buitenlandsche aanvallen. Men voegt er by dat de drie eerstgenoemde hoven zich hebben verbonden om de Pausselyke regering met hulp troepen bytestaan, en dat gemeld gouvernement de kabinetten van Parys en Weenen onverwyld zal te kennen geven hunne krygsmagten niet langer noodig te hebben en de ontruiming van zyn grondgebied vordert.

Men meldt uit Koppenhagen dat sedert het stichten van Matigheids-Genootschappen in Zweden de invoer van koffy te Stokholm zeer aanmerkelyk is toegenomen en el in die mate dat er tusschen de maanden January en Augustus jl. 1,500,000 ponden meer dan gewoonlyk zyn aangebragt.

Brieven uit Berlyn melden dat de Koning van Pruissen nimmer eene betere gezondheid heeft genoten dan in de laatste maanden en dat al de zoo gretig verspreidde geruchten van de zware ziekte waardoor Zyne Majesteit zoude zyn aangetast, geheel valsch waren.

CHOLERA.—Het Londensch geneeskundig blad geeft te kennen dat de Cholera geheel en al uit de hoofdstad schynt te zyn geweken en dat de centrale geneeskundige kommissie deszelfs werkzaamheden zal staken. Gemeld blad geeft tevens deszelfs leedwezen te kennen dat de verderfelyke ziekte zich weder op nieuw te Parys heeft geopenbaard; dagelyks worden er kranken in grooten getalle in de gasthuizen opgenomen. De ziekte heeft zich ook eindelyk naar luid van meergemeld blad te Noorwegen, in spyt van een allergestrengst quarantaine toezigt, vertoond. Op de kusten van Schotland, byzonderlyk te Aberdeen, heerscht de ziekte met eene verschrikkelyke woede.

Treurige toestand van den Koophandel te Londen.

(*Revue Britannique* van 1832.)

De vroeger zoo zeer benyde toestand der handelaars te *Londen* is sedert eenige jaren geweldig aan het afnemen. Niet alleen heeft er stilstand plaats, maar de zaken beginnen ook meer en meer te verachteren. Geldgebrek drukt algemeen; er is geen huis, dat niet zyne winsten ziet verminderen en zyne verlegenheid toenemen. De kapitalisten, de geldschieters op vaste goederen en andere panden zyn de eenigen, die in het algemeene lot niet deelen. Dit treurig gevolg der omstandigheden, dat de ledigheid ten koste van den arbeid begunstigt, staat in verband met de vermindering der pryzen van alle voortbrengselen der kunstvlyt (*industrie*); vermindering, die de betrekkelyke waarde van gereed geld des te meer verhoogt. Het aantal van handelaren, die in de laatste zes jaren uit het gemak des overvloeds in ellende zyn gedompeld, is verbazend groot. Men telt er by duizenden, die, na alle genietingen der weelde en de aangenaamheden van een ruim bestaan bekend te hebben, thans ter prooye van behoeftigheid zyn;—verschrikkelyke worsteling in een land, alwaar Portwyn en *Turksche* tapyten onder de noodwendigheden des levens gerekend worden! Op de kooplieden van het westelyk gedeelte der stad, dat is te zeggen, op het zoogenaamde *fashionable* (aanzienlyke) kwartier, zyn vooral deze rampen nedergekomen. De handel in voorwerpen van weelde moet voornamelyk ondersteund worden door de welvaart der hoogere standen. Maar de aanzienlyken trekken ten deele hunne inkomsten van huizen, mynen en koloniën. Al nemen zy nu geen werkelyk deel aan den handel, zy deelen toch in de vruchten daarvan, en lyden by de vermindering der pryzen: Zy dragen overigens, betrekkelyk, weinig in de belastingen, die heden ten dage de opbrengsten des lands verslinden, en steeds zwaarder worden by de algemeene verarming. De vermindering der inkomsten van de aanzienlyken heeft regtstreeks invloed op het vertier in dingen van weelde. De kooplieden in deze artikelen lyden dus vooreerst uit hoofde van minder aftrek, ten tweede wegens slechte betaling, en in de derde plaats ook nog, omdat de prys der goederen steeds dalende is. Deze drie oorzaken van verachtering, te gelyk werkende, hebben eerst de minder hechte huizen doen vallen, en ondermynen thans, met verbazende snelheid, zelfs andere, die nooit schenen te kunnen wankelen. Die takken van nyverheid en handel, welke in dagelyksche behoeften voorzien, hebben minder te lyden, dewyl hierin niet zoo veel afwisseling is en de betaling doorgaans terstond geschiedt. De schilder, de juwelier, de handelaar in harddravers, die noch door honger noch door andere dwangmiddelen hunne schuldenaars tot betaling kunnen noodzaken, komen altyd achteraan by de overige schuldeischers.

De vermindering der pryzen, die wy aangeduid hebben als voorname oorzaak van dezen treurigen toestand, is aanmerkelyk in alle takken van kunstvlyt; maar, om de geheele uitgestrektheid van het kwaad te doen zien, zullen wy hier, als voorbeeld, een bedryf nemen, dat tevens van de weelde en van dagelyksche behoeften afhangt—wy bedoelen den boekhandel. Vóór eenige jaren was het een genoegen, in die groote zalen te treden, waar koopers in menigte elkander als verdrongen, en boeken in prachtige banden ontelbare planken versierden. De eigenaar van zoodanigen boekwinkel sprak U aan met een gelaat, [illegible] straalde, en even zeer om zyne eigenliefde, als om uwe nieuwsgierigheid te voldoen, noemde hy gaarne U zyne boekwerken op. Vroegt gy: "Hoe veel waarde hebben alle deze schatten ?" de boekhandelaar antwoordde b. v. ƒ800,000, of zelfs meer doch hy voegde er by, dat hy zich gelukkig zou achten, zoo hy slechts de helft dien som daarvoor kon krygen, waarvan trouwens een man, zoo matig in zyne begeerten, als hy, zeer goed zou kunnen leven. Keert gy thans terug in die uitgebreide magazynen, gy zult er dezelfde planken vinden, dezelfde boeken, dezelfde pacht en dezelfde netheid; maar de koopzuchtige menigte is verdwenen. Ontmoet gy den eigenaar, die heen en weder gaat met nedergebogen hoofd, zwygend en eenzaam onder deze boeken, als ware hy in een groot grafgewelf by de dooden, vraag hem dan toch niet naar de tegenwoordige waarde. Hy heeft de kostbare werken reeds lang tot veel verminderde pryzen aangeboden, en hy wacht te vergeefs op koopers.— Zyn ondergang wordt van dag tot dag volkomener; en evenwel mag men hem noch van dwaze uitgaven, noch van gewaagde ondernemingen beschuldigen—integendeel, zyne vlyt was nooit grooter, zyne inspanning nooit krachtiger. Het kan tegen de omstandigheden niet opwerken. Zyn vermogen smelt weg, als de stukken ys by het naderen der lente.

Zoodanig is heden ten dage de toestand van eene menigte werkzame lieden, die vóór eenige jaren nog in den overvloed leefden. Gelyk een droom verdween hun voorspoed. De grond zakt weg onder hunne voeten, en zy hebben geen middel, om eene geheele instorting te voorkomen. Eene zoo treurige gesteldheid van zaken moet de opmerkzaamheid der Regering tot zich trekken. Deze handelshuizen, wier dagelyksche uitgaven groote sommen, waarvan niets terugkomt, verslinden, kunnen noch vereffenen, noch de zaken voortzetten. Hoe zy het ook wenden, hun ondergang schynt onvermydelyk te zyn. Zy hopen nog op eene betere toekomst; maar die hoop wordt telkens verydeld. De hoofden van zoodanige ondernemingen kunnen wel hunne verteringen verminderen, hunne buitenplaatsen verkoopen, hunne dochters terugroepen uit de peperdure kostscholen, alwaar de meisjes eene voorname opvoeding ontvangen, om haar hare zachte vingeren tot het vervaardigen van allerlei werk voor eigen' winkel te leeren gebruiken—en dit doen zy reeds; maar wie zal hun eenige verligting toebrengen in de hooge huren, in de landsbelastingen, in de opbrengsten voor wyk of gemeente, in alle de bezwaren, welke zy onlangs nog gemakkelyk droegen en waaronder zy thans moeten bezwyken? Intusschen neemt de verwarde toestand van deze groote winkeliers meer en meer toe—de ellende breidt zich in steeds wyderen omtrek uit, en zal het gansche volk weldra in het verderf storten, zoo men geen middel vindt, om het bedryvig leven weder op te wekken, dat, by de koortsachtige tering van het maatschappelyk ligchaam, tot eene doodelyke kwyning is vervallen.

De Curaçaosche Courant.

A°. 1833. N°. 4.

PUBLICATIE

Ter invoering der wet, bepalende den inhoud van een vat, tot uitmeting van het Zout.

WY Directeur in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat de Concept-wet, bepalende den inhoud van een vat, tot uitmeting van het zout, door het Gemeente-Bestuur op den 6den dezer maand gearresteerd en aan ons Directeur in Rade ter executoir verklaring aangeboden, luidende aldus:

CONCEPT-WET, bepalende den inhoud van een vat, tot uitmeting van het Zout.

Art. 1.

Een vat Zout, zal moeten houden vier volle schepel maten, van deze kolonie, opgevuld, zonder slag of slagen tegen hetzelve te doen en afgestreken, zoodanig dat het vat, eveneens, zonder schudding of slagen tegen hetzelve te doen, afgestreken, vier der zoodanige schepel maten bevat.

Art. 2.

Elk vat, tot de uitmeting of uitlevering van Zout gebruikt, zal behoorlyk moeten geykt worden door den Ykmeester, die hiervoor zal genieten het gene op de yking van een schepel maat, by het bestaade tarief is vastgesteld; edoch zal de yking niet jaarlyks behoeven herhaald te worden, maar de overyking alleen dan noodzakelyk zyn, wanneer eenig geykt vat by reparatie, van nieuwe bodems of duigen wordt voorzien.

Art. 3.

Een iegelyk, die by de uitmeting of uitlevering van Zout, een ongeykt vat of vaten gebruikt, zal de straffen incurreren op het gebruiken van ongeykte maten en gewigten in deze kolonie vastgesteld.

Aldus gearresteerd in den Gemeente Raad, gehouden binnen het Huis der Gemeente op Curaçao den 6den February 1833.

THEOD. JUTTING.

Ter ordonnantie van denzelven,

I J RAMMELMAN ELSEVIER Jr. Sec.

Door ons Directeur in Rade, overeenkomstig het 46ste artikel van het Reglement op het beleid van de regering, het Justitie wezen, den handel en de scheepvaart alhier, goedgekeurd en executoir verklaard is, gelyk dezelve wet goedgekeurd en executoir verklaard wordt by deze.

Aldus gedaan op Curaçao den 21sten February 1833, het 20ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

De Directeur in Rade voormeld,

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

In kennis van my,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.

(w.g.) W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 22sten February 1833.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt te kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd.
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

TE KOOP.

By AUGUST MULLER,

Beste Hollandsche Jenever in Damejeanen, Kruiken en by Gallons; Madera, Tenerif en Roode wyn enz.

Suprafyn Blaauw en Zwart Laken.

Suprafyn Blaauw, Zwart en Groen Half Laken.

Onderscheidene soorten Schrÿfbehoeften, als: best Schrÿfpapier met en zonder lynen—Gemarmerd en gekleurd Papier—Beste Pennen Schagten—Boeken in blanco met en zonder lÿnen—Best Zwart Hollandsch Inkt—Fÿn rood Lak—Gom Elastiek—Sandrak.

Geurige Thee (Gun Powder)—en andere soorten Winkelwaren.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—FEBRUARY.

11.	brik	Sublime, Davis,	Cuba
	golet	Antonia, Carlos,	Carthagena
	——	Mercurio, Rodriguez,	Puerto Cabello
	brik	Gleaner, Rivans,	New York
13.	——	Gouv. Gen. von Scholten, Krögg,	St. Thomas
	——	Carolina, Daniel,	La Guayra
15.	bark	St. Thomas Pakket, Marsan,	St. Thomas
	golet	Railway, Manson,	Nieuw York
16.	bark	Margaritha, Lopez,	Coro
	golet	Aguila, Yrausquin,	Aruba
18.	——	Abeona, Evertsz,	Isle d'Aves
	——	Anna Maria, Mata Plana,	Maracaybo
20.	brik	Dromo, Budd,	New York

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

12.	golet	Amasona, Ventura,
13.	brik	Gleaner, Rivans,
	——	Mary Ann, Donnell,
	golet	Maria Francisca, Ramires,
15.	——	Xuloda, Boush,
16.	——	Maria, Blanch,
18.	——	Gran Maria, Jones,
19.	——	Aguila, Yrausquin,
	——	Maria Jacinta, Acevedo,
	brik	Carolina, Daniel,
	golet	Eensgezindheid, Van Grieken,
20.	——	Geertruida, Levy,

Wegens gebrek aan jonge berigten hebben wy in dit nummer eenige uittreksels der jongst ontvangene Nieuw Yorksche Couranten gegeven. Zy bevatten eenige byzonderheden der overgave van het kasteel van Antwerpen en andere Europische berigten.

In de vergadering der tweede kamer van de Staten Generaal heeft de minister voor de buitenlandsche zaken, een berigt gegeven wegens de voortduring der onderhandelingen te Londen en Parys, en heeft gezegd dat ons gouvernement verklaard heeft bereid te zyn om het door Pruissen voorgesteld traktaat met deszelfs wyzigingen aantenemen, doch dat Lord Grey er tegen is, zeggende dat het in overweging nemen van het traktaat tyd verzuim zoude veroorzaken; en dat de Citadel van Antwerpen eerst moest ontruimd worden voor dat eenige onderhandelingen konden plaats grypen. Een gelykluidend antwoord is door het gouvernement van Frankryk gegeven geworden.

De Minister zeide "dat de Nederlanders even zoo gaarne als alle andere natien den vrede verlangen, maar dat die vrede moet bestaanbaar wezen met de eer en de belangen van het volk. Indien wy onder deze voorwaarden den vrede niet mogen erlangen, dan moeten wy het roemryke voorbeeld van onze voorvaders by het verdedigen van onze regten, van onze vryheid en van onze onafhankelykheid volgen en op den bystand der Voorzienigheid in onze regtvaardige zaak vertrouwen." De Minister besluit zyne rede met te zeggen dat het gouvernement steeds genegen is de onderhandelingen weder aantevangen, op eene zoodanige wyze welke aan een onafhankelyken staat gevoegelyk is.

De Koning van de Belgen heeft een ministerie te zamen gesteld; dat is te zeggen de oude ministers hebben wederom hunne posten moeten aanvaarden, om dat er niemand was die zich met het bestuur in dezen neteligen toestand van zaken heeft willen verledigen.

Te Oporto is niets byzonders voorgevallen. De Generaal Selignac, een zeer vermaard Fransch krygsman, is benoemd geworden om het opperbevel te voeren over de krygsmagt van Don Pedro. Niettegenstaande de batteryen aan de oevers van de Deuro, is het aan Don Pedro gelukt om eenige krygsbehoeften en levensmiddelen in Oporto te brengen. Don Miguel is eindelyk by het leger aangekomen en zal nu in persoon tegen zynen broeder gaan vechten. Hy heeft bevolen dat er voldoening zal gegeven worden aan het Britsche gouvernement, wegens de door deszelfs vaartuigen van zyne batteryen geledene schaden. Zyne pogingen om in Parys eene geldleening te erlangen, waren nog niet gelukt; doch de Carlisten stelden alles in het werk om hem daarin te doen welslagen.

Ingevolge de Fransche Couranten was er een gerucht in omloop dat de Keizer van Rusland zich in den oorlog tusschen Egypte en Turkyen zal bemoeijen. De zoon van den Pacha van Egypte zou in aantogt zyn tegen Konstantinopel en daar de Sultan zich niet bestand gevoelt tegen dien Pacha, zou hy de hulpe van Rusland ingeroepen hebben; ten welken gevolge te Odessa eene Russische vloot verzameld wordt, om troepen in de Turksche hoofdstad te werpen.

COLUMBIA.

Uit de navolgende officiele mededeeling van het gouvernement van Nieuw Granada, zal de lezer bemerken dat de vrede thans gelukkiglyk volkomen hersteld is in Columbia. Nu blyft echter de Republiek van Columbia in drie deelen verdeeld; makende de Republiek van Venezuela, die van Nieuw Granada en die van den Ecuador die deelen uit. Het schynt dat door de regering van Nieuw Granada pogingen aangewend worden om eene vereeniging van de drie republieken te bewerkstelligen, doch zoo men gelooft, is de regering van Venezuela er sterk tegen. Er waren reeds van wege de regering van Venezuela kommissarissen benoemd om eene vereeniging te zien daarstellen, doch al de genen die verkozen worden, om tot dat einde naar Bogota te gaan, hebben er zich van verschoond, zoo dat vooreerst de vereeniging niet tot stand zal gebragt worden.

Staat van Nieuw Granada.—Secretarie van Binnen- en Buitenlandsche Zaken.—Bogota den 28sten December 1832.—22.

Aan den Heer Gouverneur der Provincie van . . . .

Ik heb de eer ter uwer voldoening en ter kennisgeving aan de inwoners van die provincie, UED. te berigten, dat op den 8sten dezer maand te Pasto een traktaat van vrede, vriendschap en bondgenootschap geteekend is geworden tusschen Nieuw Granada en den Ecuador. Hetzelve bevat alle de grondslagen dewelke door de Conventie van Nieuw Granada, in derzelver besluit van den 10den February dezes jaars, voorgeschreven zyn geworden, en dien tengevolge zyn de belangryke provincien van Pasto en Buenaventura weder aan dezen staat overgeleverd. Door deze gelukkige gebeurtenis zyn op duurzame grondbeginselen en overeenkomsten gevestigd gebleven, de eendragt en broederlyke betrekkingen die de staten van het centrum en van het zuiden van Columbia vereenigen moeten.

De gewenschte dag reeds verschenen zynde waarop een opregte en bestendige vrede de hinderpalen uit den weg geruimd heeft die de Columbiaansche staten verhinderd hebben om zich met elkander te verstaan, omtrent het daarstellen hunner nieuwe betrekkingen en het regelen hunner wederzydsche belangen, zoo zal de regering van Nieuw Granada met yver hare standvastige pogingen in het werk stellen, ter behaling van die gewigtige resultaten, die door de staatkunde, de nationale eer en den voorspoed van geheel Columbia zoo dringend gevorderd worden.

Intusschen beveelt de President my om UED. optedragen ten gunste van die gelukkige omstandigheid thans alle uwe waakzaamheid, zoo het mogelyk zy, met meerdere naarstigheid toetewyden aan de volkomene regeling en organisatie van al de takken der publieke administratie; aan de aanmoediging en bescherming die aan het onderwys der jeugd, den handel en den landbouw behooren verleend te worden, op dat het vaderland op deszelfs toekomstigen rykdom en voorspoed hopen moge.

Het gelukkig voorval, hetwelk ik ter kennis van UED, breng, verstrekt ten bewys van de bescherming eener Voorzienigheid, die, over het behoud der maatschappyen wakende, zulks aan ons heeft gelieven ten deel te schenken, door de verwoestingen van eenen broedermoordelyken kryg van ons afteweren. Het is dus zeer billyk om by die gelegenheid dankerkentenissen toetewyden aan den Opperste Schenker van alles goed; de President, door dat godsdienstig gevoel vervuld, heeft my opgedragen UED. aantebevelen om de geestelyke overheid, aan wien het behoort, uittenoodigen eene plegtige mis te doen houden en het *Te Deum* te zingen.

De Heere behoede U.

(Get.) ALEJANDRO VELEZ.

UIT NIEUW YORKSCHE COURANTEN.

Eenige byzonderheden der Kapitulatie van het Kasteel van Antwerpen.

De kapitulatie is den 23 Dec. geteekend. De onderhandelingen waren in gang gedurende den ganschen dag van den 23sten, en het was niet dan zeer laat in den avond dat de voorwaarden aangenomen werden. De Generaal Chassé eischtte in den beginne dat hy en het garnisoen zouden toegestaan worden naar Holland terug te keeren; de Maarschalk Gerard weigerde zulks volstrekt en vorderde dat het kasteel naar bescheidenheid zoude overgeleverd worden. De tweede parlementair werd toen door den Generaal Chassé met een ander voorstel afgevaardigd. De Maarschalk Gerard beraadslaagde hetzelve in een' krygsraad, en gaf tot antwoord dat alle forten behoorende aan Belgie langs de Schelde zouden opgegeven worden; en dat hy op zoodanige voorwaarden het eerste voorstel van den Generaal Chassé zoude aannemen. De Generaal Chassé zond na een kort verwyl een derde parlementair met eene nota aan den Maarschalk Gerard, meldende dat hy geen bevel had over de forten Lillo en Liefkenshoek, welke gesteld waren onder de bevelen van den kapitein Bake. De Maarschalk Gerard zond ten laatste een tweeledig voorstel aan den Generaal Chassé en verlangde daarop, binnen zoo korten tyd als mogelyk was, een stellig antwoord. Het voorstel was dat Lillo en Liefkenshoek met al de onderhoorige forten van het kasteel zouden worden overgegeven, wanneer alsdan het garnisoen zoude toegelaten worden het kasteel met alle krygseer te verlaten, of wel dat de onderhoorige forten alleen zouden opgegeven worden en het garnisoen krygsgevangen blyven, tot dat de forten Lillo en Liefkenshoek in het bezit van de Belgen gesteld zouden zyn. De Generaal nam het laatste voorstel aan, en de kapitulatie werd ten 10 ure des avonds geteekend.

De akte van kapitulatie bestaat in 10 artikelen en bevat hoofdzakelyk het volgende:—

Dat het Kasteel, het Vlaamsche hoofd, Burgt, Austerwal en Zwyndrecht dadelyk zouden overgegeven worden.

Dat de Opperbevelhebber en zyn Garnisoen als krygsgevangenen zouden beschouwd worden, tot de overgave van de forten Lillo en Liefkenshoek.

Dat het Garnisoen met alle krygseer uit het kasteel zoude trekken.

Dat het Garnisoen deszelfs wapens zoude nederleggen op het Glacis van de Citadel, naast aan de Esplanade.

Dat het Garnisoen met zich alleen zoude mogen nemen alle zoodanige goederen welke aan de officieren en soldaten byzonderlyk toebehooren.

Dat het Materieel ter verdediging van het kasteel zoude beschouwd worden als het

eigendom van hetBelgische gouvernement.

Dat er eene inventaris zoude worden opgemaakt van al het Materieel enz.

Dat de bataillons Fransch voet volk dadelyk post zouden vatten op de halve Maan, het Gordyn naar de Esplanade en aan een der poorten van de Citadel.

Dat indien de Koning van Holland in de overgave van de forten Lillo en Liefkenshoek mogte bewilligen, de GeneraalChassé en het Garnisoen alsdan door de Fransche troepen tot aan de grenzen van Holland zouden begeleid en aldaar aan hun hunne wapens terug gegeven worden.

Het laatste artikel maakt melding dat de kanonneerboten op de Schelde digt by het kasteel in de Polders niet zouden beschouwd worden in het verdrag begrepen te zyn, hebbende de Generaal Chassé verklaard dat dezelve onder het bevel van kapitein Koopman waren, en dus niet onder zyne orders stonden.

Overeenkomstig deze voorwaarden bezetteden de Franschen de onderscheidene gemelde posten, en hielden gezamenlyk met de Hollanders de wacht op het kasteel.

De kapitein ter zee Koopman ten volle overtuigd zynde dat de forten Lillo en Liefkenshoek niet zonder bysrand van eene zeemagt konden ten onder gebragt worden, heeft zyne flotilla vernield, op dat zy niet in de handen van de Franschen zoude vallen om tot dat einde gebruikt te worden.

Het gedrag van de Belgen en de Franschen jegens de kanonneerboten is eene volmaakte schending van het traktaat van den 22sten October jl. Dit schandelyk verbond tusschen Engeland en Frankryk had ten doel om Belgien te stellen in het bezit van die landstreken welke aan hetzelve by het traktaat van den 15 November 1831 waren toegestaan. De kanonneerboten waren gestationeerd op den dag van het jongste traktaat op hetzelfde standpunt waarop zy op den dag dat zy vernield werden,zich bevonden hebben. Zy waren niet onderhoorig aan het kasteel en haar oogmerk was tegenAntwerpen te ageren;en daar Antwerpen nu onzydig werd verklaard,waren zy tot geen nut en mogten even zoo goed te Lillo als in de Polders gelegen hebben; zoodanig heeft Maarschalk Gerard het verstaan en in de voorwaarden van de kapitulatie begrepen, waarby verklaard werd dat zy niet aan het kasteel toebehooren.

De kapitein ter zee Koopman heeft daarom dadelyk by het ophouden der vyandelykheden raadzaam geoordeeld van vóór de stad te vertrekken en de Schelde aftezakken; doch de Belgen hebben het anders willen begrypen dan by de kapitulatie bepaald was; en met behulp van het Fransche geschut op de Schelde, vuurden zy op de flotille en verhinderden haar te vertrekken. Dit is eene vyandelyke daad, waartoe zy geen regt hadden.

De vernieling van de kanonneerboten heeft aan de Belgen de gelegenheid gegeven om, daar zy toch niet vechten kunnen, te praten. Zy geven voor dat de flotille vernield is geworden op order van den Koning der Nederlanden, wiens begeerte zoude zyn om niets aan de Belgen gaaf overtegeven, maar alles te vernielen. Het onzydig houden van de stad Antwerpen logenstraft dezen laster.

De Kapitein Koopman heeft zich een eeuwigen roem verworven door de vernieling der kanonneerboten, want hy zoude anders den vyand gewapend hebben; immers zonder eene eenigzins zware zeemagt kunnen de fortenLillo enLiefkensboek niet veroverd worden: de Belgische vloot bestaande uit één brik, is daartoe niet instaat.

Verklaring van Pruissen gedaan aan de Duitsche Rykvergadering op den 6den December 1832.

"Het is ter kennis der doorluchtigste Duitsche rykvergadering gekomen, dat Groot Brittanje en Frankryk dwangmiddelen tegen Holland ontworpen hebben, tot het ten uitvoer brengen der 24 artikelen van het traktaat van Londen, gedagteekend 15 November 1831, gelykvormig aan de wyzigingen welke by de jongste onderhandelingen gemaakt zyn geworden.

"Ofschoon deze dwangmiddelen, ingevolge de bepalingen van eene overeenkomst, gesloten tusschen de twee gemelde mogendheden, bepaald zyn, tot de verovering van het kasteel van Antwerpen alleen, is het onmogelyk, ingeval van wederstand aan de zyde van Holland om een zoodanigen staat van zaken zonder oorlog te bezeffen, en dezen oorlog tusschen Holland en de twee mogendheden aanteme rken, als eene gewone gebeurtenis in den loop der omstandigheden, zonder het uiterste gevaar voor den algemeenen vrede van Europa.

"Oostenryk, Pruissen en Rusland hebben niet verzuimd om maatregels te nemen, tot het tegengaan van die dwangmiddelen welke genomen zyn tegen een onafhankelyken staat gelyk Holland, ter gelyker tyd dat zy geweigerd hebben in dezelve deel te nemen of dezelve goed te keuren.

"Evenwel daarGrootBrittanje enFrankryk in hun eigen standpunt en hunne betrekkingen met Belgien, zich mogten gehouden achten om in hunne eenmaal genomene voornemens te volharden, is de ondergeteekende, vertegenwoordiger van Pruissen, als een gevolg der vertrouwelyke mededeeling eenigen tyd geleden aan de bondgenootschappelyke legatien gedaan, gemagtigd, om in het protocol der ryksvergadering te doen aanteekenen, dat door den koning zynen meester bevelen gegeven zyn, dat de zevende leger afdeeling, welke tot nog toe in Wesphalen gelegen heeft, over den Rhyn zal trekken en standplaats nemen tusschen Aken en Gelder, ten einde de grenzen aan den regter oever van de Maas, tegen over Belgien enHolland te dekken,terzelfder tyd dat de achtste afdeeling gelegen aan den Rhyn, als een *corps de reserve* ter ondersteuning van deze krygsmagt zal strekken.

"Er is bereids door Pruissen aan Groot Brittanje en Frankryk kennis gegeven der meening van dezen voorzorg,op dat deMaas niet zal overgetrokken, of de regter oever van deze rivier in geenen deele ingewikkeld worden door de Fransche, Hollandsche of Belgische troepen, die ten opzigte van het kasteel van Antwerpen in oorlog mogten zyn.

"Uit krachte van hoog bevel maakt de ondergeteekende het voorgaande bekend tot narigt van de rykvergadering.

(Get.) "NAGLER.

"*Frankfort 8 Dec. 1832.*"

Medegedeeld.

VREDE OF OORLOG.

Wat zal het blyven of worden Vrede of Oorlog? deze is nu, daar de Franschen, na eene belegering van meer of min eene maand, bezit genomen hebben van de Citadel van Antwerpen, niet zoo als zy voormaals bestond, maar van de ruinen van die sterkte, de algemeene vraag. Het magtige Fransche leger dat Belgie binnen gerukt was om, ten gevolge der overeenkomst van den Koning der Franschen met dien van Groot Brittanje, slechts de Citadel van Antwerpen door de Hollanders te doen ontruimen en meer niet, heeft niet alleen, strydig met die overeenkomst, de Hollandsche flotilla, welke daarin niet begrepen was, aangetast, en tot derzelver vernieling aanleiding gegeven, maar heeft hetzelve den Bevelhebber en de bezetting der gewezene Citadel en meer anderen gevangelyk naar Frankryk overgevoerd, en, niettegenstaande deze ongehoorde daden, welke niet straffeloos moesten blyven, voorspellen eenigen dat de vrede niet zal gestoord worden. Het op den voet van oorlog houden der Hollandsche krygsmagt en de reeds voorlang algemeene wapening der onderscheidene mogendheden, doen wederom anderen van gevoelen zyn dat de oorlog als onvermydelyk moet en kan worden beschouwd, en alzoo wordt de opgemelde vraag verschillend beantwoordt.

Als men nu echter den gang der plaats hebbende gebeurtenissen op den voet volgt en oplet dat, volgens de nieuwspapieren, het 7de korps van het pruissische leger reeds in het begin van December van het afgeloopen jaar over den Rhyn getrokken is en tusschen Aken en Gelder post gevat heeft, terwyl het 8ste leger korps aan de boorden van dien vloed, tot ondersteuning van het eerste zich gelegerd heeft, als mede dat een leger van 100,000 man Russen de grenzen van Holland en Belgien nadert, dan moet het laatste gevoelen, dat er een algemeene oorlog te voorzien is, grond winnen en de overhand behouden. Doch nu is de tweede vraag "moeten of kunnen de Europesche Mogendheden den oorlog voeren?" deze vraag zoude aldus kunnen beantwoord worden.

Frankryk moet.—De helden van de July revolutie moeten bezig gehouden en hunne aandacht moet noodwendig naar buiten getrokken worden, of dezelve zouden anders welligt neiging tot oené tegen omwenteling kunnen krygen, waardoor de reeds wankelende troon van Louis Pailip gevaar zoude loopen van geheel intestorten, daarenboven heeft Frankryk om meer dan eene reden eene geduchte aderlating noodig. De partyen ten voordeele van Hendrik den Vyfden, der Carlisten en de republiekeinsch gezinden met eenen Lafayette aan het hoofd, zullen echter dit land, by aldien het, by de uitbarsting van eenen oorlog, op zich zelve staat in eenen zeer netelıgen toestand plaatsen, daar het gouvernement voor lang reeds die partyen en vooral de Vendeërs door kracht van wapenen in toom moet houden. Een oorlog hoe noodzakelyk en hoe gewenscht dan ook by het Ministerie zoude, daar de kans des oorlogs wisselvallig is, een noodlottig gevolg voor Frankryk kunnen hebben, het zoude welligt deszelfs krachten andermaal tegen eene coalitie verspillen en zich bloot stellen aan eenen vyandelyken inval. Of er genoegzaam geld is tot het voeren van den oorlog is zeer te betwyfelen, de oppositie doet zich immers reeds hooren wegens de uitgave der aanzienlyke som die de expeditie tegen de Citadel van Antwerpen heeft te weeg gebragt; terwyl er volgens het statistiek der inkomsten van Frankryk, een niet gering bedrag te kort komt. De July-revolutie is echter in hare gevolgen hoogst gevaarlyk voor de Dinastien der andere Europesche staten, dit weet Frankryk en moet dus, bongré malgré, voor den oorlog pleiten, ten einde een ommekeer van zaken, waarvan Louis Philip het gelag zal betalen, zoo veel mogelyk tegen te gaan of te verydelen.

Engeland heeft zich met Frankryk verbonden om door gewapende tusschenkomst de vereffening der zaak van Holland en Belgie te bespoedigen en zoude dus, gestand doende aan overeenkomsten, bystand aan Frankryk mooten blyven verleenen, doch men spreekt reeds van eene tiercering der schuld, een bewys voorzeker dat Engeland geen face aan de betaling meer kan bieden, en, in dat geval, waarvan dan het geld te krygen hetwelk tot het voeren van den oorlog vereischt wordt. De natie wil geen oorlog met Holland, als zynde zulks strydig met hare commerciele belangen, terwyl de Ministeriele staatkunde van Engeland, die zich reeds te ver in de zaken heeft ingelaten, dat ryk niet zal toelaten of gedogen onzydig te blyven. Ierland, hetwelk om zoo te zeggen, in staat van insurrectie is, geeft Engeland daarenboven genoegzaam te doen en doet de aandacht van deszelfs ministerie op den loop der gebeurtenissen op het vaste land te veel vestigen, en daar hetzelve dus met opzigt tot Ierland welligt hetzelfde lot te wachten staat dat Oud Nederland met betrekking tot Belgie is te beurt gevallen, en inwendig ook niet rustig is, zal Engeland in deszelfs tegenwoordigen toestand, wanneer het zich daaraan kan onttrekken, het niet ligt wagen zich in eenen oorlog te wikkelen, vooral niet tegen eene coalitie van het vaste land. In troebel water is het goed visschen, hierdoor heeft de Engelsche staatkunde zich steeds doen kennen, en het is dus zeer onzeker ja zelfs twyfelachtig of Engeland, by eene algemeene rupture van den vrede, al dan niet, Frankryks bondgenoot zal blyven.

Rusland, hetwelk, door kracht van wapenen, Polen onder deszelfs schepter heeft terug gebragt, kan zich niet geheel ontbloten, daar de geest van revolutie nog boven het wingewest zweeft. De betrekking met het Huis van Oranje zal dat ryk welligt eene keuze doen nemen ten voordeele van de zaak van Nederland, terwyl het terug roepen van deszelfs ambassadeur uit Frankryks hoofdstad en het aanrukken van een Russisch leger op het zuidelyk gedeelte van Europa, aan deze vooronderstelling eenigen grond kunnen geven.

Pruissen die mede, doch door meer dan eene persoonlyke verbindtenis aan het Huis van Oranje verbonden is, heeft sedert het begin der onlusten in Zuid Nederland eene wonderbaarlyke houding ten opzigte van het getrouwe Noord Nederland aangenomen. Stellig heeft de staatkunde van Europa eene gewapende interventie van Koning Frederik Willem ten voordeele van zynen doorluchtigen zwager verwacht, edoch dezelve heeft zich daarin bedrogen. Het schrikbeeld dat in Pruissen ronddwaalt, deed dat ryk met andere zich voor de non-interventie verklaren, en de gezant van Pruissen nam daarop plaats aan de tafel der protocollisten, wier schitterende voortbrengselen de zaak, welke men wilde beslissen en vereffenen, zoodanig verward hebben, dat men op het laatst zelfs niet meer wist wat men deed of doen zoude. De armering van Pruissen en de concentratie van eenige zyner legerkorpsen naar de plaats alwaar het groote pleit waarschynlyk zal voldongen worden, zouden echter kunnen doen geloven dat dat ryk uit zyne dwaling inziet. Hetzelve schynt in dit voor Europa hagchelyk tydstip zyne hokken te verhangen en het getrouwe Noord Nederland ter hulp te willen snellen; ook is het te betwyfelen of Rusland eene onzydigheid van Pruissen vroeg of laat zoude gedogen. Maar is er geld en wil de natie den oorlog? de toekomst zal deze vraag beantwoorden.

Oostenryk zit op den loer, wil de kat uit den boom kyken en doet niets dan onderhandelen, dit is het stokpaardje van Prins Metternich, hiermede kan men het zeer lang uithouden. Men zal het gebeurde met Ancona wel niet vergeten zyn, maar bevreesd is men voor den kolossus die het vaste land bedreigt. Geld zal er wel zyn, zoo niet, eene leening zal wel te bewerkstelligen zyn, wat geven de mogendheden om eenige millioenen schuld meer of minder, de betaling zal wel gevonden worden en zoo niet, welaan dan kan men gemakkelyk (niet altyd) op het voorbeeld van eenen Napoleon en in navolging van het voornemen van Engeland de schuld tierceren. Maar wil de natie den oorlog? men gelooft ja en neen; dus onzeker.

Hoe ondoorgrondelyk nu ook de handelwyze tot nog toe der Mogendheden ten opzigte van de zaak tusschen Holland en Belgie moge geweeet zyn, en hoezeer de tegenwoordige Europesche staatkunde met eenen te donkeren sluijer bedekt is, dan dat men daardoor in dezelve zoude kunnen indringen, gevoegd by de uitkomst die onzeker is, blyft niettemin het getrouwe Noord Nederland, hetwelk den vrede bemint, den oorlog niet vreest, en op de regtvaardigheid zyner zaak steunt, eene ontzag verwekkende defensive houding aannemen, en hetzelve heeft in de gedenkwaardige verdediging van de Citadel van Antwerpen, (de geschiedrollen zullen de daartoe aanleiding gegeven hebbende redenen en de daarby plaats gehad hebbende voorvallen aan de nageslachten ter beoordeeling overleveren) aan Europa en de wereld getoond wat eene kleine natie vermag en welke krachten zy kan ontwikkelen dan en wanneer eendragt onder haar huisvest. Het Hollandsche leger dekt de grenzen, hetzelve staat onder de bevelen van een beproefd en kundig veldheer en daar moed en trouw hetzelve bezielen, kan Neerlandsch vorst en volk zich verzekerd houden dat hetzelve, op de roepstem daartoe, den vaderlandschen grond heldhaftig zal verdedigen en de belangen en regten van Oud Holland krachtdadig handhaven, met niet minder geestdrift dan waarmede de gryze Held Chassé en bezetting van de Citadel van Antwerpen, langer dan Europa zulks verwacht heeft, zich tegen eene ontzettende overmagt hebben staande gehouden.

Het zy dan dat er oorlog komt of niet, of dat men op nieuw aan het protocolleren gaat, Europa eens onpertydig het oordeel vellende, zal als dan aan eenen vorst, die door zyne diepe wysheid in de staatkunde langen tyd met de pen den oorlog tegen vyf der grootste mogendheden gevoerd heeft en aan een klein getrouw volk dat zich, de grootste opofferingen getroostende, om deszelfs Koning schaard, al dat regt laten wedervaren wat een brave en edelmoedige Monarch en eene standvastige natie verdienen. Alsdan bloze Europa over hare handelingen ten opzigte van een volk hetwelk zyne regten heeft zoeken te handhaven en muiters tot hunne pligt heeft willen terug brengen en dat van vroegere tyden af, door deszelfs rang dien het in de ry der natien bekleedt, de balans der Europesche staatkunde evenwigtig deed houden en door deszelfs nyverheid, vlyt en goede trouw zoo veel steeds toebragt tot de welvaart en den voorspoed van andere landen en volken.

Curaçao den 21sten February 1833.

SPANJE.

Vervolg.

In het vruchtbaarste land van Europa bevindt zich de landbouw in den allerellendigsten toestand. Deszelfs verval laat zich aan menigerlei oorzaken toeschryven. De voornaamste daarvan ligt in den aard van het leenregt, en de wyze van deszelfs overdraging. De drievierde gedeelten van Spanje's oppervlakte, met inbegrip der aan de kerk toebehoorende landeryen zyn onverdeelbaar, en bestaan in onvervreemdbare Majoraten, en doode goederen.

Dit woord Majoraat, of liever Mayorazgo (van Mayor of eerstgeborene) duidt het regt des oudsten zoons op de erfmaking van een zeker familie-eigendom aan, onder het beding van hetzelve ongeschonden op dengenen over te dragen, die het op gelyke wyze na zyn verscheiden bezitten moet. De beteekenis dezes woords echter, heeft door het gebruik eene zeldzame uitbreiding verkregen. Behalve een regt van altoosdurende erfvolging, onder den titel van eerstgeboren, duidt hetzelfde woord eindelyk de oorzaak, welke de beteekenis van dit geboorteregt zoowel, als van het op zoodadige wyze overdraagbaar eigendom, deszelfs tegenwoordigen bezitter, en den hem in erfvolging naastbestaanden persoon aan.

Men telt vyf verschillende soorten van Majoraten, als: 1. De *Agnacion rigorosa* welke de erfvolging den mannelyken afstammelingen in eene regte lyn met uitsluiting der vrouwen toestaat; 2 de *Agnacion artificiosa*, uit kracht van welke de erfvolging op de mannelyke erven in eene regte lyn, of by mangel van dezelve, op de mannelyke erven van den eersten graad in de vrouwelyke linie overgaat; 3 de *Agnacion de masculanidad*, welke de erfvolging op de mannelyke en vrouwelyke nakomelingen der mannelyke linie bepaalt; 4 de *Regulars*, dat tot erfvolging te gelyk de mannelyke en vrouwelyke erven, des daarmede verbondenen graads regtigt, dusdanig, dat de zonen vooraf gaan naar hunnen rang van geboorte, daarna de dochters, na deze de mannelyke aanverwanten van den naastvolgenden graad, daarna de vrouwen enz.; 5 de *Saltuario* die ten gunste van een individu beschikt, dat alle van den stichter des majoraats vastgestelde eigenschappen in zich vereenigt, zonder deze of gene afstammingslinie uit te sluiten.

Wy willen ten aanzien van dit punt in geene verdere ophelderingen treden, en ons vergenoegen met aan te duiden, dat een op eene dergelyke wyze vastgesteld eigendom, door iederen opvolgenden bezitter, noch ten gunste zyner vrouw, noch ten gunste van diegenen zyner kinderen die geen regt op de erfvolging hebben verdeeld, noch verkocht, noch verpand, vervreemd worden kan.

De Majoraten zyn by de meest aanzienlyke familien uit den wensch ontstaan om hunne namen voort te planten, en in derzelver stam eenen aan hunnen rang van geboorte behoorenden staat van vermogen te bewaren.— Dit door den overigen adel nagevolgde voorbeeld werd aanstekend voor de middelklassen, die geene erfelyke waardigheid te bewaren hadden, en begunstigde eene smakelooze belagchelyke ydelheid, ten koste der geregtigheid, der natuur, en van het gezond verstand.

Deze ongelukkige stelling heeft eene byna tegenovergestelde werking als die welke men daarvan verwachtte voortgebragt. In stede van de groote familien, op dien voet te doen blyven, heeft zulks tot derzelver ontbinding bygedragen. By ontstentenis van onmiddelyk mannelyke erfgenamen, zyn de familiegoederen door de vrouwen op vreemde personen overgegaan, terwyl de naaste bloedverwanten arm bleven en in vergetelheid zonken.

In de meest gewone gevallen, wanneer het eigendom op den oudsten Zoon overgaat, bekomen de andere broeders en zusters slechts een gering pensioen, hetwelk de wet op vyftig piasters bepaalt, hoe groot ook het vermogen der familie moge zyn en is het alzoo geenszins te verwonderen wanneer deze in ellende geraken.

Kinderlooze Majoraatsbezitters, zoeken zooveel voordeel mogelyk van hunne goederen te trekken, en geven zich geene moeite, dezelve voor verdere bloedverwanten, welke zy gewoonlyk ongaarne zien, in goeden staat te houden. Daaruit spruit voort, dat de meeste domeinen van jaar tot jaar steeds meer in verval geraken, en dat men van de fransche grenzen af tot Kadix toe, niet een enkel schoon landgoed ziet. De huizen die dikwyls dien naam geenszins verdienen, staat midden op het veld, zonder eenen boom in derzelver nabyheid, aan den algeheelen gloed der zonnestralen blootgesteld.

Eene aan het romeinsche regt ontleende wet, die harerzyds niet weinig tot den ondergang des landbouws bygedragen heeft, luidt, dat de nieuwe Majoraatbezitter, niet gehouden is, zich aan de door zynen voorganger aangegane pachtverdragen te houden; want, zegen de Spaansche wetgeleerden, daar hy zyn erfgenaam niet is, zoo kunnen ook die vroeger aangegane verbindtenissen voor hem niet verpligtend zyn. Het pachtverdrag, houdt alzoo met het afsterven des verpachtenden op. Daaruit volgt dan ook, dat een dusdanig verdrag zelden langer dan voor vier jaren gesloten wordt, en de pachter niets ter verbetering van den grond aanwendt. Men kan zich gevolgelyk niet verwonderen, dat de landbouw in deszelfs kindsheid en een groot deel des lands onbebouwd blyft. Men voege daarby nog het bestuur van heerschzuchtige karakters, de magteloosheid der wetten, de daaruit voortspruitende onveiligheid, en het alles vernielend drukkende der belastingen, om zich van deze treurige omstandigheden een regt denkbeeld te vormen.

De Majoraten zyn bovendien voor de zeden en het karakter der natie even zoo nadeelig als voor de welvaart des lands. Zy bevorderen den lediggang, die Spaansch nationale ondeugd en voornaamste oorzaak van de ontaarding en onbeschaafdheid welke de hoogere standen konschetsen. De zoon die zynen Vader opvolgen *moet*, de broeder of neef die van eenen broeder of oom de erfvolging verwachten, zyn weinig geneigd eene edele onafhankelykheid door hunne verdiensten, of door persoonlyk streven te verwerven. Hunne dagen, kruipen in traagheid voort. Zy maken schulden zonder het voornemen te hebben dezelve te betalen; zy zoeken de verveling door buitensporigheden van allerlei aard te verdryven, en wanneer hunne zwakheid in lafhartigheid ontaart, vallen zy in de handen eens priesters, wiens werktuig zy worden, en die hen zoo tot de strydigste zotte streken, als tot de oproerigste gruweltooneelen eenes dweepzieken geloofs aanzet. Het Majoraatstelsel heeft alzoo ten doel om ten minste *éénen* domkop in iedere familie op te kweeken, en bedenkt men, dat juist deze domkop door de wet in het bezit van het geheele vermogen zyns vader gesteld wordt en dat na den dood hunnes vaders, zyne broeders en zusters zonder toereikende middelen van bestaan, in de wereld gestuwd worden, is het daar dan niet onvermydelyk, dat een zoodanig stelsel alle byzondere zoowel als alle openbare welvaart ten zelfden tyde vernietigen moet?

Een andere plaag van Spanje is de *Mesta.* Dusdanig noemt men een gezelschap hetwelk talryke zwervende schaapskudden bezit, die hetzelve byna overal kan laten weiden, waardoor den landbouw veel afbreuk gedaan wordt.

De *Mesta* ontstond uit de verbindtenis welke in 1556 de bergbewoners, met die der dalen gesloten hadden, om hunne kudden onder de bescherming der wet te stellen. In het vervolg bragt dezelve het door al verder en verder gaande overweldigingen van het regt van anderen, zoo ver, dat zy zich niet alleen van alle weilanden in het geheele Koningryk meester maakten, maar dat zy nog bovendien de beste landeryen in weiden herschiep. Zy bragt op dusdanige wyze niet slechts de overige veeteelt maar ook den landbouw en de gansche bevolking te gronde.

Dit den lande zoo nadeelige gezelschap bestaat uit adelyken, uit ambtenaren en uit leden der Geestelykheid, uit ryke kloosters, die ten gevolge dezer onregtvaardige aanmatigingen, hunne kudden byna kosteloos op alle wegen laten weiden. Het liet deszelfs privilegien in een regelmatig wetboek redigeren onder den titel van: *Leyes y ordenanzas de la Mesta* (wetten en verordeningen der Mesta) schiep zich zelven eene eigene regtbank, ten einde de tegen deszelfs voorgewende regten begane feiten te bestraffen, en matigde zich den meest onbeperkten alleenhandel over alle weiden, velden en wolmarkten des koningryks aan.

De hoegrootheid van deszelfs kudden, is steeds naar de verschillende tydperken, verschillend geweest. In de zestiende Eeuw, bestonden dezelve uit ongeveer zeven millioenen koppen. By den aanvang der zeventiende smolten zy tot op derdehalf millioenen en stegen by het einde derzelver tot op vier milioenen. Thans schat men dezelven op vyf milioenen, by gevolg de helft van alle groot en klein vee in geheel Spanje.

Over het algemeen, is de openbare meening de Mesta zeer ongenegen, en de van dezelve uitgaande knevelaryen, geven van tyd tot tyd aanleiding tot enkele opstanden, die welligt welhaast gevaarlyke gevolgen zouden kunnen naar zich slepen. De door de Mesta aangekweekte gebreken zyn talryk en zwaar. Men kan dezelve onder de volgende rubrieken brengen.

1. De door haar gebezigde mannen, wier getal tusschen de 4000 en 6000 beloopt, zyn meerendeels uit de provinciën genomen, alwaar het den landbouw reeds aan de toereikende armen mangelt.

2. De buitengewoon groote uitbreiding van voortreffelyk land, hetwelk de Mesta in weidevelden verandert, levert op verre na de voordeelen niet op, welke men daarvan trekken kan. Den bewoners van hetzelve ontbreekt het aan arbeid, en aan de tot een eerlyk leven noodzakelyke middelen, weshalve zy zich genoopt voelen, tot den sluikhandel of straatroof hunne toevlugt te nemen.

3. Daar de bebouwde velden zich op den weg der schapen bevinden die in kudden van tienduizend stuks van het eene naar het andere oord gedreven worden, zyn dezelve aan zulke groote verwoestingen blootgesteld, dat dien ten gevolge geene geregtelyke gevolgen plaats kunnen vinden.

4. De gemeente-weiden worden menigmaal, op eene dergelyke wyze uitgeput, dat de overige veekudden, daarop ter naauwernood nog toereikend voedsel vinden.

5. De kudden der Mesta verwylen nimmer op bebouwbare landeryen, en dragen in geenerlei opzigt tot derzelver vruchtbaarheid by.

6. Eindelyk worden de herders of geleiders dier verweestende kudden meer dan roovers zelven gevreesd.— Overal waar zy zich ophouden, maken zy zich aan het onverdragelyksste despotismus schuldig. Zonder eenige terughouding misbruiken zy het privilegie, iederen burger by het geregt des gezelschaps aan te klagen, welke vonnissen voor hen steeds gunstig uitvallen.

Het onvervreemdbare der goederen van allen aard, zyn in Spanje een ander kwaad hetwelk den landbouw benadeelt en de handwerksnyverheid verlamt.

Onverminderd de voorstellingen van alle verlichte menschen vermeerderen zy zich onophoudelyk. Niet ten onregte heeft men den grondeigendom met de sneeuw vergeleken, dewelke aanvankelyk gelykvormig op den grond verspreid, zich van tyd tot tyd in kleine heuvels ophoopt, nevens dewelke men geheel ontbloote plaatsen ontdekt.

De oorzaken die dit verschynsel bepalen zyn niet van menschelyke wetten afhankelyk. Men late aan de dingen derzelver natuurlyken loop en de deelsgewyze ophoopingen zullen nu eens hier dan eens daar verschynen; zy zullen eene onafgebrokene volgreeks van hoogten en laagten vertoonen, zonder dat men daarby daadwerkelyk tusschen beiden behoeve te komen.

De wetten welke de onvervreemdbaarheid des eigendoms begunstigen, zyn met iedere goede wetgeving in stryd. Zy ontmoedigen en verlammen de nyverheid, zy verhoogen den grondprys, en verzwaren te gelyker tyd de verkryging derzelven; op grond hiervan verhoogt zich in Spanje de waarde der landeryen slechts in die mate, dat men tot derzelver aankoop eene grootere som benoodigd heeft, terwyl derzelver opbrengst bestendig minder wordt. Zoo geraakt de landbouw van jaar tot jaar meer in verval.

REGTSOEFENING.

De wetten van Spanje zyn zeer ongelyksoortig en bestaan in den *Fuero Juzgo*, *Ley de las siede Partidas*, *Ordenamente real*, *Fuero real* en *Novissima recopilacion*.

De *Fuero Juzgo*, is een uittreksel uit het Theodosische Kodex, hetwelk het eerst door Alarich, in werking gebragt werd, en aan hetwelk men later nieuwe wetten byvoegde. De *Ordenamiento real*, bevat de door Ferdinand en Isabella van Kastiliën uitgevaardigde wetten. Het *Ley de las siede Partidas*, is een mengsel van Gothische, Romeinsche en Kanonieke wetten; zoo ook de *Fuero real* die in 1248 te Huesca ten gebruike van het koningryk Arragon, vervaardigd werd. De *Novissima recopilacion* is eene verzameling van de verschillende door de Spaansche koningen uitgevaardigde edikten, die nog in hooge achting staan.

De Romeinsche wetten hebben in Spanje geen kracht en worden nimmer als autoriteit aangehaald.

De regtsoefening is in dit land steeds bedorven, onderdrukkend en te gronde rigtende geweest, zoowel in civiele als criminele zaken. Het eigendom is weinig, leven en vryheid zyn in het minst niet beschermd. Dit ontzettende stelsel is zoo ver gedreven dat het volk de stoutmoedigste misdadigers minder vreest, dan de geregtsbeambten, alzoo deze laatsten niet alleen aan en voor zich hoogst gevaarlyke menschen maar bovendien nog bondgenooten van alle bandieten des oords zyn.

Op grond hiervan is er geen land in Europa, waar meer misdaden gepleegd, en waar er minder voor de regtbanken behandeld worden. Uit een geheel nieuwlyks bekend geworden aktenstuk nemen wy over, dat er in den jare 1826 in Spanje 2123 Individus van moord; 1773 van poging tot moord; 1620 van diefstal met geweld byzonder op de openbare wegen overtuigd werden. Nemen wy nu aan, dat de helft van het aantal der begane misdaden niet voor den geregte behandeld worde, zoo vinden wy dat men in het bovengemelde jaar niet minder dan 9250 hoofdmisdaden begaan heeft.

Ontzettend schildery, door de verbastering eener slechte regering en bedorvene inrigtingen daargesteld! Ongelukkig Spanje, hoe vele jaren moeten er nog voorby gaan, eer het ergens eene *mogelyke* verbetering zal mogen hopen!